

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γέννης κι' ὁ Μαρῆς,
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.—Μᾶς ἦλθε κι' ἡ πρωτοχροιά κι' ἡ πρώτη τοῦ Γεννάρι
κόρδισε τὴν κιθάρα σου, μωρὲ Μαρῆ, καὶ βάρει
βάρει νὰ τραγουδήσουμε
νὰ πάρουμε τὴ χύση,
τὸ εὐχέ: μας νὰ σκορπίσουμε
σ' ἀνατολὴ καὶ δύση.

Πιάσε ἰ ν ν τ ὀ, πιάσε ἰ ν ρ ῆ,
βάλ' ὅλα σου τὰ κέφι
νὰ χαιρετήσουμε, μωρὲ
τῆς ζετητιᾶς τ' ἀδελφία,
ποῦν' τῆς πατρίδος μας τιμὴ
στὴν ξένη γῆ ποῦ ζοῦνε,
κι' οὔτε ποτὲ μιὰ συνδρομὴ
δὲν μᾶς καθυστεροῦνε.

Γειά σας Κερκωνητάκια,
πρότυπα παλληκαριᾶς,
γειά σας ἄφ' ὅρα ναυτάκια,
καὶ ξιφτεῖρα τῆς στεριάς.

Εὐχομαι τὸ νέο χρόνο,
μὲ δλόθερμη καρδιά,
χῶρις λύπη, χῶρις πόνο
νὰ περάσετε παιδιᾶ.

Εὐτυχεῖτε οἱ ἀστέρες
τῆς μεγάλης μας φυλῆς,
νὰ σᾶς χαίρωνται μητέρες
Εὐτυχεῖτε σεῖς ἐν πᾶσι,
κι' εὐτυχήσατε κι' ἐμᾶς,
στέλλοντες ἐπὶ συστάσει
ἐτησίους συνδρομάς.

Γειά σας Ρεῦσοι, γειά σας Βλάχοι,
γειά σας Ἀραβες φελάχοι,
γειά σας τζέντιλμαν Ἰνδιάνοι
συμπολίτες μας λαμπροί,
ἀ ρ ν ο υ β ὠ μεγαλουσιάνοι
καὶ πολῦτιμοι γαμπροί.

Χαιρετῶ τὸ Ταϊγάνι, τὸ Ροστόβ, τὴν Ὀδησσό,
καὶ τοὺς εὐχομαι τὸ χρόνο, νὰ περάσουν χ α ρ α σ σ ὀ
Ὁ Θεὸς νὰ κονσολάρη
τὴν πολῦτιμη ζωὴ τους,
μπόρσι, βότικα, χαβιάρι
νὰ γοῦν πάντα στὸ φαί τους,

νὰ γοῦν μέγιστα ἐπαύλεις, νὰ γοῦν ἀποχέες καὶ ἵππους
καὶ μὲ δώδεκα Μαρσέζες νὰ γλεντᾶνε μὲς τοὺς κήτους.
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Εύχομαι τὸ νέον ἔτος νὰ διέλθουν ἐν χαρᾷ,
στοῦ Δουνάβεως εἰ ζῶντες τὰ τρεχούμενα νερά.
Σαλουτάρω τὸ Γαλάτσι, τῆς Βραίλας τὰ χαρούπια,
καὶ τοῦ Σουλινᾶ τὸ μέρος ποῦ παράγει τὰ κουνούπια.

Τοὺς συμπολίτας χαιρετῶ τοὺς ἐν τῇ Ῥωμανίᾳ,
κι' εὐχομαι πάντοτε νὰ ζοῦν ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ
πόνος τὴν εὐτυχίαν τους, ποτὲ νὰ μὴ δαγκάνη,
πάντοτε στὰ τραπέζια τους νὰ παίζουν εἰς τσιγγάνοι
καὶ πάντα νὰ γυρίζουνε ἀχόλο καὶ ἄϊτσι,
γυρεύοντας κορίτσι.

Εὐχῆς χρυσῆς νὰ δώσουμε καὶ στὰ πατριωτάκια
ποῦ κάθονται στὴν Αἴγυπτο καὶ κόβουνε μπαμπάκια.
Ἡ εὐτυχία τοῦ Θεοῦ νὰ καταβῇ νὰ πέσῃ
στοὺς Φαρακλάδες ποῦν' ἐκεῖ κι' ὅλοι φοροῦνε φέσι.
ἐνῶ ἐδῶ ὁ Φαρακλὸς π' ἀνήκει στὸ Σουλτάνο,
ἀκόμα δὲν τὸ φόρεσε μ' ὅσα καὶ νὰν τοῦ κάνω.

Γειά σας Ἀμερικανοὶ
συμπολίτες μακρυνοί,
ποῦ δὲν ἔχω κομπλιμέντο πρὸ μεγάλο νὰ σᾶς κάμω
γλήγορα νὰ σᾶς δεχθῶ,
φορτωμένους μὲ διαμάντια σὰν τὸν κύριο Μπριάνο.

Γ. — Λησμόνησε τοὺς μακρυνοὺς
κι' εἶναι καιρὸς ν' ἀρχίσωμεν
κι' ἐτούτους τοὺς κοντακιανοὺς
νὰν τοὺς εὐχολογήσωμεν.

Μ. — Ἀρχὴ μηνιᾶς κι' ἀρχὴ χρονιάς καὶ τοῦ Γενάρη πρώτη
Τί μποναμᾶ στοχάζεσαι νὰ στείλῃς τοῦ Δεσπότη;

Γ. — Τὸν ἅγιον Δαμασκηνὸν,
ἐγὼ, Μαρκῆ, τὸν προσκυνῶ
καὶ σῶν τὸν ἐπιθυμῶ καὶ μακροημερεύοντα
κι' ἐπῆγα καὶ τὸν ἤκουσα πολλάκις ἀγορεύοντα,
καὶ ἐπειδὴ τὰ χρέη του πολὺ καλά τὰ κάνει,
ἐγὼ τοῦ κάνω μποναμᾶ τὸ διάκο τὸν Πεφάνη!

Μ. — Δὲν ξέρω γιὰ τὸ δῆμαρχο τί μποναμᾶ νὰ πάρω,
Γ. — Ἡ τὸν Καμπίτση δόσε του, ἢ τοῦ Κουτσῶ τοῦ κόρρο.

Μ. — Τί λὲς νὰ στείλω στὸν Τραυλὸ μὲ τὰ πολλὰ χρονάκια.
Γ. — Νὰ στείλῃς ἕναν κούτσουνα ποῦ παίζει τὰ ταψάκια.

Μ. — Τοῦ δὲ Γεράκη τοῦ Κωστή
τί πρέπει νὰν τοῦ χαρίσῃς.

Γ. — Τοῦ Κωσταντάκη τῶπρεπε πιτσούνι καὶ ξιφτέρη
κι' ἕνα σπαθὶ τεράστιο στὸ δεξιὸ τοῦ χέρι.

Μ. — Τοῦ Βινιέρατου τοῦ Ἀχμέτ τοῦ μεγαλεισταῦτου,
δίνω τοῦ Πόπου τὰ γιλιῖα, γιὰ τὰ γερμάματά του

Δίνω στὸ Λιμενάρχην μας μὲ τὸ κοτζάμου μπῆ,
ἕνα καζάνι μπακλαβᾶ νὰ βραθῇ νὰ τρώῃ.

Τοῦ ταμιά τῆς ντουγάνας πῶχει γκαϊτες καὶ φεσάρη,
τοῦ χαρίζω νὰ φορέσῃ τὸ καπέλο τοῦ Τσιμάρη.

Καὶ στὸν ἄλλο τὸν ταμιά πῶχει τρίχες ξαφνικό,
εὐχομαι νὰ γίνῃ τρόπος νὰ χωθῇ στὸ Κεντρικό,

Εἰς Πόγγην Ἀλκίσσιον τὸν πρόξενον τὸν πάνυ,
γαλήνιον τὴν θάλασσαν τὰ μπάνια του νὰ κάνῃ.

Γ. — Στὸ Ῥώτα τὸ μηχανικό τί μποναμᾶ νὰ γίνῃ;
Μ. — Σ' αὐτόνε θὰ χαρίσωμε τὸ χρώμα τοῦ Κοκκίνου.

Καὶ στὸ Χάλδα τὸ Γιωργάκη ποῦ τοῦ πάσαν εἰς θυμῷ
εὐχομαι ἀπὸ καρδίας ν' ἀκριβίῃ τὸ ψωμί.

Στὸν Προυτῆ τὸν Ἀντωνάκη, πύργους εὐχομαι νὰ χτίσῃ,
καὶ πολυτέρες παντιέρες καὶ σταντάρδους ν' ἀπεχτήσῃ!

Γ. — Καὶ στὸ Γρήσα τὸν ἀφέντη σὰν τί χάρισμα νὰ γίνῃ;
Μ. — Σ' τὸν ἀφέντη θὰ χαρίσω τὴ Μαρία τοῦ Καντίνου.

Γ. — Σὰν τί χάρισμα νὰ πάρω γιὰ τὸ Σπύρο τὸ Χρηστάκη;
Μ. — Νὰν τοῦ στείλῃς σ' ἕνα πλῖκο τοῖ βελκᾶμες τ' Ἀβλιχάκη.

Γ. — Τοῦ Δελαπόρτα τοῦ γιαντροῦ, ξέρεις τί τοῦ φυλάττω;
Θὰν τοῦ χαϊδέψω τὴν κοιλιά καὶ θὰν τοῦ πῶ «τοκάτο!»

Μ. — Στέρνω τοῦ Γιωργιάδη μιὰ πολὺ καλὴ φιλιὰ
δέκα χρόνους διορία νὰ τελειώσῃ τὴ δουλειά.

Δίνω στὸν ὑπομειράρχο τὸ φίλο μας Ἀνδρέου,
ἀμέριτον τὴν εὐνοίαν τοῦ φύλου τοῦ ὠραίου.

Γ. — Στὰ θηλυκὰ δὲν ἀκέπτεσαι νὰ δώσης μποναμάδες;
Μ. — Βεβαίως καὶ θὰ βρεθῇ νὰ πάρουν κι' ἡ κυράδες.

Σ' ἐκείνη μὲ τὸ ζωηρὸ
καὶ καταθέλον βλέμμα
ποῦ φόρεσε τὸ μπλερὸ
καὶ πάει μὲ τὴν κρέμα,

ποῦ φοβερὰ τὴν κυνηγοῦν ἢ ἄλλες ἢ μαριόλες,
ἀπὸ καρδίας εὐχομαι νὰν τις γελάσῃ ὅλες.

Σ' ἐκείνη ποῦνε κομιλῶ καὶ σὰ μπεζέ; ἀφράτη,
ποῦ γιὰ τίς ἀμαρτίες τῆς τὴν ἀκολουθεῖν δυὸ γάτοι,
νὰ ἡσυχάσῃ εὐχομαι, τὸ πνεῦμα τῆς τ' ἀθῶον,
ἀπὸ τὰ νιαυρίσματα τῶν ἀνατέρω ζώων.

Σ' ἐκείνη ποῦ στὸ θέατρο τίς ἄλλες ἀμαυρόνει,
τὰ θέλητρά της, εὐχομαι, νὰ σεβασθοῦν εἰς χρόνοι.

Σὲ μιὰ λιγνὴ, σὲ μιὰ κομψή, σὲ μιὰ καμωφωμένη,
εὐχομαι νὰ θῇ γλήγορα αὐτὸ ποῦ περιμένει.

Σ' αὐτὴν ποῦ πάντα ἔκανε στὰ σουαρέ φιγοῦρα,
ἀπὸ καρδίας εὐχομαι, λιγότερη κλεισούρα.

Κομψὴ καὶ μυριονόστιμη ποῦ πάντα παίζεις βόλο,
ὀργήγορα σοῦ εὐχομαι, νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ μῶλο.

Καὶ τὴν ὁρὰ τοῦ γάλου μου χαρίζω στὴν κοπέλα
πῶχει δεμάτι τὰ φτερά σ' ὅλα τῆς τὰ καπέλα.

Στὸ Ῥόδο πωξοφύτρωσε κι' ὅλοι τὸ καμαρώνουν,
εὐχομαι λάμψῃς ἀγριεὶς νὰ μὴ μοῦ τὸ θαμπώνουν.

Σ' αὐτὴν ποῦ θέλει νὰ περᾷ γιὰ νεῖα καλὰ καὶ σώνει,
δίνω τὸ σκανταλέτο μου τὰς χεῖρας νὰ πυρώνῃ.

Τῆς φουντωτῆς πορτογαλιᾶς
ποῦνε στὰ μάτια μας μπελιᾶς,
ποῦνε γιομάτη νάζι,

τῆς εὐχομαι, λιγότερους ἀνθρώπους νὰ πειράζῃ.

Σ' ἐκείνη ποῦ τὴ μέση τῆς ἐπιχαρίτως σφίγγει,
μπαμπάκι κάνω μποναμᾶ
γιατὶ πολὺ τὸ ἐκτιμᾶ
καὶ τὸ μεταχειρίζεται πολλάκις καὶ γιὰ . . . ξύγκι.

Εὐχομαι σ' ἕναν ἄγγελο π' ὀμπρός μας φτερουγίζει,
νὰ βρῇ ὅ,τι δὲν εὗρηκε στὺς κόσμους ποῦ γυρίζει.

Αὐτῆς π' ἀκούει τὸ Φανφάν καὶ κάνει πῶς δὲ βλέπει
θαρρῶ πῶς εἶσαι σύμφωνος πῶς κόσκινο τῆς πρέπει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ν' ἀντιληφθῇ τὴ θέση σου τὴ στενοχωρημένη,
καὶ νὰ σὲ βάλῃ φύλακα στὸ σπῆτι ποῦ θὰ γένῃ.

Αὐτὴν τὴ θέση νὰ περνεῖς· ψυχὴ μου στὰ Πατήσια!
θ' ἀσφαλίζεις τὸ μέλλον σου· θὰ χόρτενες μπαξήσια.
Αὐτὴν τὴ θέση, φίλε μου, ἐὰν ἐπιδιώξῃς,
θὰ ἔχῃς ἀσφαλέστατον τὸν στέφανον τῆς δόξης.

ΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

Στὸ σούσουρο ἐτούτου τοῦ βραδιοῦ,
κυττάξετε στοῦ κόσμου τὸν καθρέφτη·
ἐδῶ κι' ἡ ἀθωότης τοῦ παιδιοῦ,
ἐδῶ κι' ἡ πονηριὰ τοῦ χαρτοπαίχτη.

Ἐδῶθε τῆς καρδιάς ἡ προσευχὴς
μανάδων καὶ πατέρων ποῦ πονοῦνε,
ἐκεῖθεν ἡ ψεύτικες εὐχῆς,
συνήθειες διαβατάρεις ποῦ περνοῦνε.

Κι' ἡ κόρη μὲ χαμόγελο γλυκὸ,
— κλουθώντας τὴ γραμμὴ τοῦ πεπρωμένου, —
τὸ δῶρο καρτερεῖ τ' ἀδελφικό,
τὸ δῶρο καρτερεῖ τ' ἀγαπημένου.

Ξαλάφιστο γελάει τὸ παιδί
μὲ τὰ παιγνίδια ποῦ σωρὸ τοῦ πάνε,
κι' ὁ πάππος κουμπισμένος στὸ ραβδί,
στενάζει πῶς τοῦ χρόνου δὲ θὲ νᾶναι!

Τὸ βρέφος ποῦ ἀρχίνησε νὰ ζῇ
ἐκεῖνοι πῶγεράσανε ζηλεύουν,
λύπες κι' ἐλπίδες βγαίνουνε μαζὺ
στὸ θόρυβο τοῦ κόσμου καὶ παλεύουν.

Ἡ εὐτυχία τρέχει ζωηρῇ,
ἡ δυστυχία στὸ σκοτάδι κλειέται·
τὸ χρόνο ἡ μιὰ γελώντας καρτερεῖ,
ἡ ἄλλη μουχριστὰ τὸν καταριέται.

Σκεπάζει τὴ χαρὰ τοῦ λιβαδιοῦ
τὸ χιόνι τὸ πυκνὸ ποῦ τώρα πέφτει·
στὸ σούσουρο ἐτούτου τοῦ βραδιοῦ
κυττάξετε στοῦ κόσμου τὸν καθρέφτη.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Σε τόση τραγική στενοχωρία
μέ βάνει αυτή ή σκληρή σου αδιαφορία,
πού μελετώ τώρα νύκτα μέρα,
να χύσω τὰ μυαλά μου 'στον αέρα.

=

Μά πάλι αλλάζω γνώμη, στὰ καλά,
πού βλέπω πῶς δὲν ἔχω ἐγὼ μυαλά,
γιατί και δρόμι ἂν εἶχα στο κεφάλι,
δὲν θ' ἀγαπούσα ἐσένα σάν βουβάλι.

=

Ὡστε, πού λές, ἀντί ν' αὐτοκτονήσω,
θέλω δὲν θέλω ἀνέμου αλός θά ζήσω,
γιὰ νὰ σοῦ γράφω λόγια μου ζουρλά,
κι' addio, τὸ λοιπόν... χρόνια πολλά...

Μπάμ.

—XXXX—

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Δειλὸ, δειλὸ σιμά σου τὸ πρῶμο μου τραγοῦδι
μέ πόθο φτερουγίζει·
καί τῆς γλυκειᾶς ἀγάπης τὸ ζηλευτὸ λουλουδι
μέ μῦρο σὲ στολίζει.

Ἄχ! Πέσ' μου, σε να σμίξῃ μ' ἕναν χρυσὸ παλμὸ σου
καί αἶσθημα θ' ἀλλάξῃ;

Πέσ' μου, θὰ τὸ κρατήσης παντοτεινὰ δικό σου,
ἢ πίσω θὰ πετάξῃ;

—XXXX—

ΤΟ ΔΕΥΤΟ ΜΟΥ

Με τὸ κρυστάλλινο νερὸ πού δίχως νὰ θολώσῃ
τρέχει ἀπὸ βρύση ἀστεϊρωτῇ, ἔτσι ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ
ὁ βίος σου νὰ μοιάσῃ

κι' ὅταν ἡ Μοῖρα τριγυρνᾷ, χίλια καλὰ γεμάτη,
μιὰ σὲ καλύβῃ φτωχικῇ, μιὰ σὲ λαμπρὸ παλάτι
τὰ δῶρα νὰ μοιράσῃ,
πρῶτα σ' ἐσέν' ἀγάπη μου, με τὸ χρυσὸ τῆς χέρι
τὰ δῶρα τὰ περισσότερα καί πιὸ καλὰ νὰ φέρῃ.

Μά πάλι συλλογίσου,
ποιὸ δῶρο τῆς θὰ παραβγῇ μέσα στὰ μύρια δῶρα
μέ τὴν καρδιά πού σφάλισα σὲ δυὸ μου στίχους τώρα
παντοτεινὰ δική σου;

Ἡ μαύρη γάτα.

—XXXX—

ΕΤΚΗ

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ

Τὸ δένδρι πού κινδυνεύει εὐτελῶς νὰ μαραθῇ
εὐχεταί στὸν κηπουρὸ του πολλὰ ἔτη εὐτυχῇ.

Πλὴν ὁποῖαν εὐτυχίαν θὲ νὰ ἔχῃ ὁ κηπουρὸς
ὅταν τοῦ δένδριου τὰ φύλλα πέσουν ἔξαφνα σωρὸς;
Κηπουρέ, θὰ μετανῶσῃς ἂν μ' ἀφήσῃς νὰ χαθῶ
τρέξε, δόσε μου νεράκι! Μὴν ποθῇς νὰ μαραθῶ!
Ἐὰν θέλῃς ἡ εὐχή μου, νὰ πραγματοποιηθῇ,
τὸ δένδρι σου νὰ ποτίσῃς καί με μιὰς θὰ ἀναστηθῇ,
νὰ γευθῇς ἐντὸς ὀλίγου τοὺς ὠραίους τοῦ καρποῦς
κι' ἔτσι θὲ νὰ λησμονήσῃς τοσοὺς κόπους καὶ καὶ μού;

Η. Ν. Δ.

ΑΛΗΘΙΝΟ

Ὁ Ματαράγκας εἶναι ὁ ῥάπτης μας ὁ μόνος·
ἀλάνθαστο ψαλλίδι γιὰ ροῦχα τοῦ χειμῶνος
καί γιὰ καλοκαιρινὰ

στὸ κόψιμο, στὸ ῥάμμα, κανεῖς δὲν τὸν περνᾷ.
Μόνον ἐκεῖ ὑφάσματος θὰ βρῇτε στερεότητα,
καί γούστο καί κομψότητα.

Μόνο σ' αὐτόνε ἂν ντυθῇς τὰ ροῦχα δὲ θὰ λυώσῃς
καί βρίσκεις μέσα πάντοτε τὸ χρήμα πού θὰ δώσῃς.

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐπίτροποι τῶν ναῶν οἱ ἔχοντες
κρυσταλλίνους παλαιούς πολυελέους, ὅτι ἐν οἰαδήπο-
τε καταστάσει καί ἂν εὐρίσκωνται, ἐπιδιορθοῦνται
καί γίνονται καινουργεῖς εἰς τὸ φερετροποιεῖον τῶν
ἀδελφῶν Ῥαυτοπούλου (Μπαμπάνο) παρὰ τὴν λι-
θόστρωτον.

Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Νικολάτου ἔφθασαν ἐξ Εὐ-
ρώπης τεσσαράκοντα εἰδῶν δελτάρια τοποθεσιῶν τῆς
Κεφαλληνίας πωλούμενα ἀντὶ 10 λεπτῶν ἑκαστον,
ὡς καί χιλίων ἄλλων εἰδῶν καλλιτεχνικὰ τοιαῦτα.
Τὸ πανόραμα τοῦ Ἀργοστολίου. Πλουσία συλλογὴ
ἡμεροδεικτῶν καί μεγάλη ποικιλία δώρων τοῦ νέου
ἔτους.

ΕΞΑΝΩΦΕΛΗ ΚΑΙ ΕΞΑΝΩΦΕΛΙΝΗ

Φάρμακα ἀλάνθαστα κατὰ τῶν πυρετῶν ἰδία τῶν
ἐλωδῶν. Ἡ μὲν ἐξανωφέλη συντεθειμένη εἰς καταπό-
τια εἶναι ἐν χρήσει δι' ἐνήλικας ἡ δὲ ἐξανωφελίνη
συντεθειμένη εἰς σιρόπιον εὐληπτον, εἶναι ἐν χρήσει
διὰ παῖδας

Πωλοῦνται εἰς τὸ φαρμακεῖον Σ. Μάνεση, μόνος
τάνιπρόσωπος ἐν Ἑλλάδι Γεώργ. Τυπάλδος

Ἐνοικιάζεται θεωρεῖον καθ' ἐσπέραν ἀντὶ δραχ. 5.
Τὰς Κυριακὰς καὶ ἄλλας ἐπισήμους ἡμέρας δρ. 10.
Πληροφορίαι παρὰ τοῦ ὑποστηλέτου Ἡσὴ, οἰκία Κα-
ταίγερο, ἑνὸς ἐκκλησίας Ἀγίου Γεωργίου

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ
ΤΥΠΟΣ ΑΕΟΝΤΟΣ Ν. Β. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ Σ4Υ1Φ20001